

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 700/2020
10.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бошко Ристић, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ, ГГ и ДД, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Верица Чичаревић, адвокат из ..., ради иселења, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Вишег суда у Београду и Апелационог суда у Београду, на седници одржаној 10.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужених, изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 10606/16 од 21.10.2019. године, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Београду.

Образложење

Први основни суд у Београду, пресудом П 10606/16 од 21.10.2019. године, одбио је приговор апсолутне ненадлежности тог суда за поступање у овом предмету (став први изреке). Одбио је преиначење тужбе поднеском тужиоца од 20.03.2018. године (став други изреке). Усвојио је тужбени захтев тужиоца и обавезао тужене да се иселе из стана број .. који се налази на ... спрату стамбене зграде у улици ... број .. у ..., постојеће на кат. парцели .., уписане у листу непокретности бр. .. КО ... и исти испражњен од ствари предају у посед тужиоцу у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде, под претњом принудног извршења (став трећи изреке). Обавезао је тужене да накнаде тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 108.900,00 динара (став четврти изреке).

Против наведене пресуде, тужени су изјавили жалбу.

Апелациони суд у Београду, решењем Гж 3398/20 од 22.10.2020. године, огласио се стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужених, изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 10606/16 од 21.10.2019. године и списе предмета уступио Вишем суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао, да, како је у конкретној ситуацији предмет спора чинидба и вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 3.000 евра на дан подношења тужбе, да је Виши суд у Београду стварно и месно надлежан за одлучивање о изјављеној жалби.

Виши суд у Београду, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис Гж 20013/20 од 19.11.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова исте врсте. У образложењу је указао да, полазећи од природе предмета спора у ком је донета побијана пресуда, да се ради о чинидби, а да спор за чинидбу се не сматра спором мале вредности, због чега је Апелациони суд у Београду стварно надлежан за одлучивање о изјављеној жалби.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је за одлучивање у другом степену о изјављеној жалби тужених, стварно надлежан Виши суд у Београду.

Тужба је поднета 18.04.2016. године. У уводу првостепене пресуде је наведено да је основ спора – исељење, а вредност предмета спора износ од 50.000,00 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП је прописано да, спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом став 4. овог члана, да, као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2).

У конкретној ситуацији предмет тужбеног захтева је исељење тужених из предметног стана. Стога се ради о чинидби, а не о спору у вези непокретности. Предмет спора о непокретности било би утврђење, престанак или промена неког права на непокретности и тужбени захтев се у тој ситуацији усмерава само према носиоцу тог права.

Како вредност предмета спора у износу од 50.000,00 динара, наведена у тужби и уводу првостепене пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 3.000 евра, то се ради о спору мале вредности, због чега је за одлучивање о изјављеној жалби стварно надлежан Виши суд у Београду као другостепени суд на основу одредбе члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић